

De Vriendenkring

Maandblad van het Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers)
website: www.Quakers.nu; 88e jaargang nr. 9, oktober 2017

Quakers en enkele vluchtelingen uit Eritrea houden een stille meeting in het Maximilien Parc in Brussel tijdens de grensbijeenkomst.

De Vriendenkring

ISSN: 0167 – 3807

Maandblad van het Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers)

Abonnementenprijs:

Nederland	€25,00 per jaar
Europa	€35,00 per jaar
Wereldwijd	€35,00 per jaar
Email abonnement (PDF)	€5,00 per jaar

deze Vriendenkring is gedrukt op milieuvriendelijk papier met deze drie certificaten

Bankrekening: (IBAN) **NL65 TRIO 0212 3772 64** t.n.v. Religieus Genootschap der Vrienden Quakers te Amsterdam met vermelding van 'Abonnement De Vriendenkring'. Voor buitenland: (BIC) TRIONL2U

Nieuwe abonnees, adreswijzigingen en betalingen email:

vriendenkringredactie@gmail.com

Redactieleden:

Eindredactie: Sytse Tjallingii, Van Nispensingel 5, 8016 LM, Zwolle, tel. 038-4608461/06-40030923, email: vriendenkringredactie@gmail.com,

Schrijver: Hylkia Nieuwerth

Redactielid/leden: Wils 't Hart en vacature

Correctie: Hylkia, Corien van Garderen en Frieda Oudakker

Voor abonnees met gezichts- of leesproblemen was er een gesproken versie van De Vriendenkring. Als je hier behoefte aan hebt neem dan contact op met de redactie.

Kopij voor De Vriendenkring is heel erg welkom voor de 15^e van iedere maand! (tenzij anders afgesproken).

Zie ook de tips en aanwijzingen voor auteurs op:

<http://Quakers.nu/nl/Vriendenkring/Tips%20voor%20Auteurs>

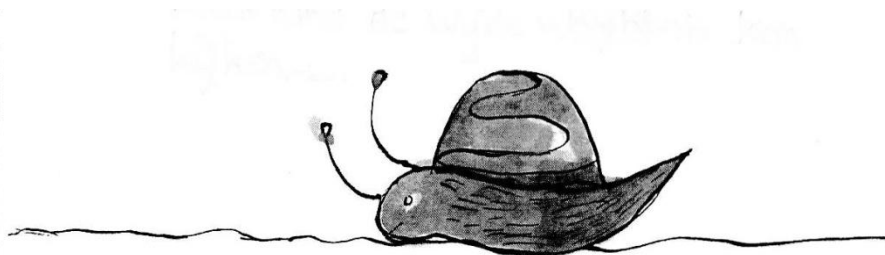
De Vriendenkring staat in kleur op de website, waar je nog een schat aan aanvullende en actuele informatie over de Quakers vindt.

Bezoek daarom geregeld de Quaker website:

www.Quakers.nu

In dit nummer:

Van de redactie.....	4
Compassie	5
Via Mystica	6
Interreligieuze stiltedag.....	7
Wat mijn ziel me influistert.....	8
In memoriam Tjibbe Jagersma en Stoffer Quist	11
Zendbrief uit Iowa.....	14
Stop deze Waanzin.....	17
Outreach 2	18
"Gods Wartaal"	19
God in de natuur.....	20
Quaker geloven en werken: toen en nu (deel 1).....	22
Grensbijeenkomst in Brussel.....	25
In Brussel samen optrekken voor minderheden.....	28
QCEA en Vluchtelingen	30
Tranen en Troost	31
Demonstratie bij Wapenbeurs	33
De DACA Dreamers	35
Aandacht leidt tot liefde.....	37
Natuurbeelden	38
Tweemaal een uitroepteken en eenmaal een vraagteken.....	41
Vrienden in het hele land	42
Waar zijn Quakerbijeenkomsten?	43
Grensbijeenkomst in Brussel.....	44

Traagheid leidt tot aandacht, zie blz. 36 door Irene Peters

Van de redactie

Wat kan er toch veel gebeuren in een maand! Voor mij was een van de hoogtepunten de Streekdag van de Midden en Zuid Nederlandse Maandvergadering over God in de natuur. De diepe verwondering over de schoonheid en onverklaarbaarheid van de natuur, betekent voor de meeste mensen een beleving van dicht bij het Goddelijke komen. Wat mooi om dit te delen na de stilte met elkaar, die zoveel verdieping brengt! Een ander hoogtepunt was voor mij de grensbijeenkomst in Brussel met Quakers en attenders uit Rusland, VS, Engeland, Ierland, België, Frankrijk, Duitsland en Nederland. De uitwisseling met andere Quakers over geloof en rechtvaardige vrede is zo verrijkend! De grote betrokkenheid bij de vluchtelingen deed een diep appel op mij om mij nog meer in te zetten om hen te ondersteunen. Het was voor mij een bijzondere ervaring om een kring te vormen met enkele vluchtelingen in het Maximilien Parc in Brussel. De foto op de voorkant van deze Vriendenkring is hier getuige van. Als ik naar de foto kijk hoor ik ons weer 'We shall overcome' zingen en zie ik de tranen in het gezicht van een van de vluchtelingen. Quakers hebben door de eeuwen heen op vele plaatsen in de wereld zich ingezet voor de vrede en rechtvaardigheid. In deze Vriendenkring vertellen huidige Quakers over wat zij doen. Er is veel werk te doen, veel luisteren naar de diepste behoeften van mensen. Voel bij het lezen van de artikelen over 'Faith', wat er met jou in de stilte gebeurt! Laat je inspireren en verdiepen. Voel je ook betrokken bij de artikelen over 'Action', waar Quakers en vele anderen laten zien hoe we ons in kunnen zetten om het tij te keren.

Sytse Tjallingii (redacteur)

Quaker Action van AFSC (de Amerikaanse Quakerhulporganisatie)

Compassie

door Harry Palmer

Eerlijk zijn met jezelf leidt tot compassie voor anderen.

Doel: de hoeveelheid compassie in de wereld te vergroten., met als resultaat een persoonlijk gevoel van vrede (zie ook de bespreking van het boekje Vrede kun je leren in het nummer van van de Vriendenkring.

Je kunt deze oefening in aandacht en vergeving overal doen waar mensen samenkomen in een meeting, maar ook in de trein, een winkel, op een marktplein, bij een demonstratie. Je kunt alle vijf stappen op dezelfde persoon te doen.

Stap 1: Met je aandacht gericht op deze persoon herhaal je bij jezelf:

“Net als ik is deze persoon op zoek naar wat geluk in zijn/haar leven.”

Stap 2 Met je aandacht op deze persoon gericht, herhaal je bij jezelf:

“Net als ik probeert deze persoon lijden in zijn/haar leven te vermijden.”

Stap 3 Met je aandacht op deze persoon gericht, herhaal je bij jezelf:

“Net als ik heeft deze persoon ervaring met verdriet, eenzaamheid en wanhoop.”

Stap 4 Met je aandacht op deze persoon gericht, herhaal je bij jezelf:

“Net als ik probeert deze persoon zijn/haar behoeften te vervullen.”

Stap 5 Met je aandacht op deze persoon gericht, herhaal je bij jezelf:

“Net als ik leert deze persoon over het leven.”

Via Mystica

Gedicht van Jaap van Dijkhuizen

het werd mijn kinderziel niet ingegoten
en dat is heel voorzichtig uitgedrukt
men vond het eng buiten gebaande wegen
van wat de ratio van protestants had opgericht
dat bastion van deugdelijke catechese
die ferm vervloekte wat van roomse snit.....
dus niet te plaatsen in gelovig rekenwerk

maar men vergat dat kinderoogen leren kijken
het sensitieve staat niet blijvend buitenspel
de val klapt dicht niet voor wie verder zoeken
erachter komen dat soms een plus een is drie
of beter: tellen stopt bij (alles) een,
dat slim geconstrueerde leer kan overstegen
door ogen sluiten voor wat alledaags
en daarom schools kan worden onderwezen
slechts voert tot godgeleerd vernuft

plots is daar iets wat niemand grijpen kan
'bestaan' zo onbestaanbaar voor de predikanten
- ja van een streng verlichte soort dat wel-
het heeft met harmonie en paradijs te maken
het moet gevierd en zonder dralen
voordat het toeslaat, het begripcircuit,
gelukkig dat er Eckhart was en soefi's zijn

Interreligieuze stiltedag

Religieuze of spirituele plekken ademen vaak een geest van stilte. En in de diepe stilte van de mystieke ervaring raken alle religieuze tradities elkaar. Tijdens deze interreligieuze stiltedag, op de landelijke dag van de stilte, eren we de centrale betekenis van stilte in de religieuze en spirituele tradities van de wereld. Vertegenwoordigsters van twee religieuze tradities – dit keer het jodendom en de Quakers - vertellen iets over de betekenis van stilte in hun traditie en laten ons hiervan proeven.

Het jodendom wordt vertegenwoordigd door rabbijn Hannah Nathans. Zij leidt HaMakor, Centrum voor Joodse Spiritualiteit en ze is Joods spiritueel begeleider. De weg van de Quakers heeft zijn wortels in het christendom maar laat zich inspireren door allerlei religies en levens-

beschouwingen. Quakers proberen het goddelijke op een heel directe manier te ervaren in zichzelf, in hun relatie met anderen en in de wereld om hen heen. De basis van de gemeenschap is de Stille Samenkomst. Geweldloosheid, eenvoud en stilte zijn belangrijke pijlers van deze weg. De Quakers kennen geen voorgangers of priesters. Ze worden deze dag vertegenwoordigd door Joke Hofman-Akkerman. Tijdens de lunchpauze is er persoonlijke stiltetijd die je in verschillende inspiratiehoekjes in het Graalhuis of buiten aan de grachten kan doorbrengen. Tot slot verbinden we ons met elkaar in de dragende, innerlijke stilte van sacrale dans. Deze dag wordt samen in- en uitgeleid en verloopt verder in stilte.

Begeleiding: Hannah Nathans, Joke Hofman-Akkerman, Hilde Debacker
Datum en plaats: zondag 29 oktober, De Graalbeweging, Nieuwegracht 51, 3512LE Utrecht

Tijd: 11.00u – 16.45u, inloop vanaf 10.30u

Deelnemers: (m/v), max. 25

Kosten: € 25 (incl. koffie, thee en lunch)

Aanmelden: vóór 25 oktober bij: degraal@planet.nl

Wat mijn ziel me influïstert

Lucas de Groot, Renesse.

Op de 50ste verjaardag van het gooien van de atoombommen op Hiroshima en Nagasaki, organiseert Greenpeace in samenwerking met de Weense Vredesorganisatie een herdenkingsbijeenkomst en wandeling met lantaarns startend bij de Franse Ambassade in Wenen.

In 1971 gingen 2 Canadese Quakers, Paul Watson en Bob Hunter, zij aan zij in zee met een simpele vissersboot om Amerikaanse atoomproeven in Alaska te blokkeren. Dat lukte en daarna was Greenpeace geboren: het Vredeswerk van de Quakers samen met het Groene van 2 milieuactivisten. Groene Vrede.

Zo kan ik mijn eigen ontwikkeling van Vredespelgrim in 2012 naar Klimaatactivist in 2016 ook zien. Achteraf. Vrede bleek er al te zijn in Europa en diverse mensen vroegen mij onderweg in Engeland en Duitsland: “Maar het is hier toch al vrede?” Dus liet ik het erbij. Zeker toen mijn anti-atoom-onderzeeboot-fietskar niet meer ter zake deed toen het Britse Parlement besloot om de huidige vier onderzeeërs te gaan vervangen

Toen diende plots de wandelmars naar Parijs zich aan. Georganiseerd door Stichting Urgenda die probeerde zo al wandelend de focus op het komende klimaatakkoord in Parijs te leggen.

Tot dan had ik me helemaal niet bezig gehouden met het/ons klimaat. Maar toen ik een groepje van 20 mensen zag lopen naar Parijs als de plaatselijke wandelclub, op Nederland 1, dacht ik: dit moet toch beter kunnen. En fröbelde in 3 dagen mijn vredeswandelkar in een klimaat kar om en sloot bij hen aan.

Wat mijn ziel me influistert, is de gemeenschappelijke noemer. In 2012 had die ziel heel hard gefluisterd en mij er toe gebracht om mijn bedrijf te verkopen (een groot Vasten-centrum/hotel), om zodoende de handen vrij te hebben om de wijde wereld in te kunnen lopen als “liefdespelgrim”. Zo zijn mijn vrouw en ik in 2012 naar Santiago de Compostella gaan lopen, samen met een wandelkar met daarop twee zwanen, ineen verstrengeld met hun beider hals, die zo tezamen een hart vormden. Heel mooi, maar iedereen dacht dat we op huwelijksreis waren i.p.v. de universele onbaatzuchtige liefde uit te beelden.... Daarna ontwikkelde zich dat organisch naar Vredespelgrim.

Elk jaar ben ik sindsdien ongeveer 5 maanden continu op pad van mei tot september. Tot nu toe 3 jaar in Engeland en 1 jaar in Duitsland. Dat strandde vorig jaar mei door de ziekte van Lyme. Mijn voeten begaven het en ik moest terug. Nu, een jaar later, is dat via homeopathie en kruiden helemaal genezen en kan ik weer op pad. Nu echter per fiets. En eindelijk door Nederland. Met op mijn fietskar mijn persoonlijke boodschap als Grootvader: laten we onze aarde schoon achterlaten voor onze kleinkinderen. Grootoudersvoorhetklimaat.nl. Deze organisatie had ik in april 2016 opgericht samen met Urgenda en zij is nu al bij veel Kamerleden een begrip geworden en gewaardeerd. Mede door onze aanhoudende tweewekelijkse manifestaties op het Binnenhof sinds december. Iets wat misschien wel meehelpt naar een klimaatvriendelijke nieuwe regering. Je weet ten slotte maar nooit hoe een klein balletje effect kan hebben.

Oftewel hoe een paar personen het verschil kunnen maken. Deze persoon ging half mei weer op de bakfiets. Eerst naar de Jaarvergadering in Bennekom waar ik de tip van Sytse ter harte nam om nog een hoog vaandel te maken. Zie ook de foto met Karin Bloemen op de volgende bladzijde. Ik val nu veel beter op en auto's geven me eerder voorrang. Er kwamen verder veel meer reacties dan andere jaren: mijn teksten en foto van mij met mijn 2 kleinkinderen waren veel persoonlijker. Men kon zich er meer mee identificeren. En iedereen werd er zo blij van. Zie ook mijn artikel over de Glimlach in het vorige nummer van de Vriendenkring. “Ik fiets 40.000 km voor het behoud van hun Aarde”. Dat spreekt ook tot de verbeelding. Iedereen wil weten hoe ver ik al ben(12.000). Talloze keren op de foto gezet: in Broek in Waterland met diva Karin Bloemen, die het op haar website zette. Zij is een vaste gast in mijn Kuuroord in Zeeland.

Na 3 weken fietsen hoorde ik dat er in Zuid-Limburg een keten gevormd

ging worden van 90 km als protest tegen het gevaar van de kerncentrale in België. Dus plan gewijzigd: op naar België. Ik ben een dag te laat aangekomen, maar hoor er goede verhalen over. Voor mijn fiets is Zuid-Limburg too much, hoewel die elektrische hulp heeft. Dus via België naar het noorden. Onderweg kreeg ik gratis aangeboden:

3 lunches en 6 koffie's in cafe's en winkel, 2 frites met mayo, 4 veerpont-overtochten, 34 overnachtingen (waarvan 2 in een luxe B&B en 6 bij Vrienden) , €55,- donaties waar ik weer een weggewaarde windmolen mee kon vervangen.

Verder veel gratis glimlachen en duimen omhoog. Een groepje van 10 wandelaars deden de Wave voor mij, achter elkaar aan een buiging maken. Toen kon mijn dag natuurlijk niet meer stuk.

Ik heb weer gemerkt: De Mens popelt om het goede te doen. Om te GEVEN. Dat zit gewoon ergens in de genen. Dus daar geef ik hun de kans voor. Mooi hè.

Helaas moest ik na 8 weken mijn pelgrimage voor deze zomer stoppen, aangezien mijn oude bedrijf in zwaar weer zit en mijn nicht daar nu hulp en advies nodig heeft. Volgend jaar verder.

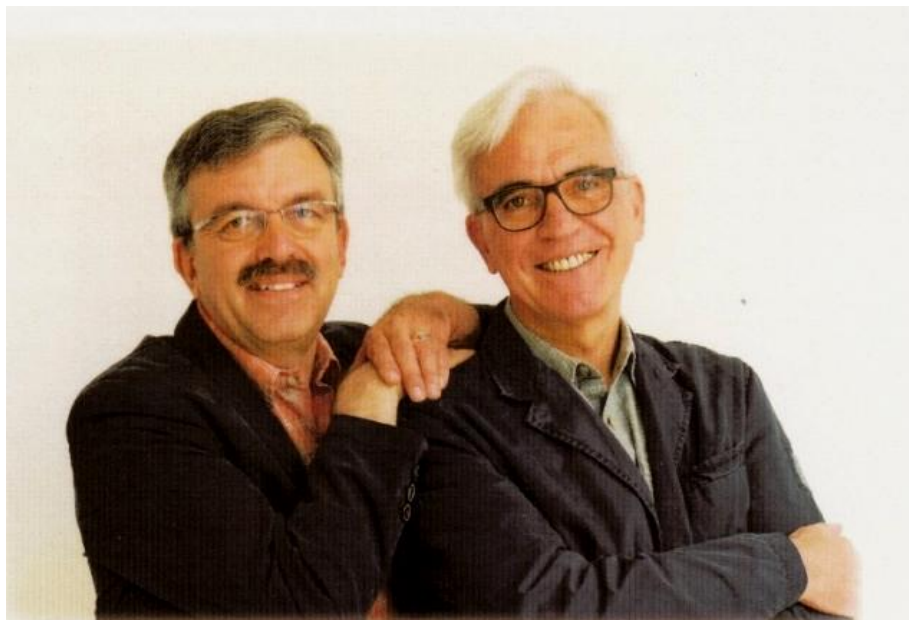
Wat rest is een groot gevoel van dankbaarheid. Dat ik dit weer heb kunnen doen en het was hoopvol wat ik ontmoette bij zovelen onderweg. Elk jaar weet ik steeds beter een persoonlijke outreach te vinden die aanspreekt en die stijgende lijn stimuleert mij ook om door te gaan! Kom Vrienden in den ronde, minnaars van vele stiel. Reach Out.

Lucas met Karin Bloemen

In memoriam Tjibbe Jagersma en Stoffer Quist

door Ineke Kruisinga en Geertje Kerstholt

Op 6 respectievelijk 7 juli 2017 overleden onze Vrienden Tjibbe Jagersma en Stoffer Quist. In een dankdienst in de Doopsgezinde kerk in Den Haag werd hun beider leven herdacht. Veel Vrienden waren daarbij aanwezig en overeenkomstig de wens van de beide overledenen werd in de dienst een korte Quaker stilte gehouden. Inge Herrebout leidde deze in en citeerde daarbij het stukje uit Quaker Faith and Practice, 22.87*, over het verlies van een dierbare. Dit gedeelte had Stoffer voorgelezen in de laatste wijdingsamenkomst die hij bijwoonde.

Het was Stoffer die eind jaren negentig op verkenning kwam bij de Haagse meeting. Het beviel hem en de volgende zondag nam hij zijn partner Tjibbe mee. Sindsdien kwamen ze altijd samen, onafscheidelijk. Ze vroegen ook samen het lidmaatschap aan en vervulden ook samen de functie van bibliothecaris.

De Haagse Maandvergadering (HMV) had aan hen een paar enthousiaste en toegewijde Vrienden, zeer zorgzaam voor met name de ouderen onder ons, zoals Fie Hooykaas (zie ook de foto).

Ook deden ze regelmatig mee met de wake bij het Justitieel Complex Schiphol en zonden daarmee een teken van aandacht en medeleven aan de asielzoekers aldaar. De beide mannen waren zeer milieubewust, wat ze in praktijk brachten in hun levenswijze.

Hun vakanties brachten ze graag door in Engeland, waar ze dan bezoeken brachten aan allerlei Quaker meetings.

Na enige tijd belandde de HVM echter intern in een minder harmonieuze periode. Stoffer en Tjibbe voelden zich daar niet prettig bij, begonnen zich aan allerlei zaken te stoten, meenden (ten onrechte) dat de bijbel terzijde geschoven werd en zegden hun lidmaatschap op.

Ze hadden inmiddels een nieuw geestelijk tehuis gevonden bij de Doopsgezinden. Na een aantal jaren vonden zij toch weer de weg terug naar de Haagse Maandvergadering en vroegen opnieuw het lidmaatschap aan. Ze bleven daarnaast Doopsgezind.

Stoffer en Tjibbe temidden van Vrienden in de tuin van het Quakerhuis in Den Haag. Juni 2005.

Achter: Stoffer Quist, Serinde Herrebout Stomp, Karin Herrebout, Willem Furnée, Tjibbe Jagersma, Mieke Eales, Emmy Touwen, Hadewijch Touwen. Voor: Valentijn Herrebout Stomp. Ide Touwen, Fie Hooykaas, Anno Touwen, Rose Weiss, Ineke Kruisinga

Begin 2015 meldde Tjibbe terloops, nadat hij juist als kascommissaris nauwgezet de boeken van de penningmeester had gecontroleerd, dat hij nog even langs de dokter moest in verband met een onrustige moeder-vlek. Dat was het begin van een tijd waarin hoop en wanhoop elkaar afwisselden, totdat het einde onontkoombaar bleek. Tjibbe aanvaardde de ziekte die hem overkwam met bewonderenswaardige kalmte, voor Stoffer was het perspectief van een leven zonder Tjibbe ondragelijk. Het woord, dat, naar hij zei, hem overeind hield was 'vertrouwen'. Toen Tjibbe overleden was volgde Stoffer hem. Het besluit daartoe had hij lang tevoren in overleg met Tjibbe genomen.

Het thema dat ze gekozen hadden voor de dankdienst was 'Op naar het licht'.

In dat Licht zullen wij aan hen blijven denken.

* *Uit Quaker Faith and Practice 22.87:*

door Zoe White 1988, vert. Peter van Leeuwen

* *Op de ochtend van de dood van France, toen ik bij haar bed stond, nam ik een geheime beslissing ergens diep in mijn wezen, die pas recentelijk naar de oppervlakte is gekomen. Ik heb een afspraak gemaakt met God, dat vanaf die dag alles wat ik over God zal zeggen, alles wat ik theologisch zal zeggen, stand moet kunnen houden naast Frances's bed. Als het niet stand kan houden naast de dood, als het niet stand kan houden naast een vijftig jaar oude vrouw, die had willen leven om de bomen nog eens te zien, dan kan het maar beter geen stand houden, omdat het dan waarschijnlijk niet zo veel waarde heeft.*

Zoe White heeft een mooie en boeiende website: <http://www.zoewhite.nl/>

Zendbrief uit Iowa

(Iowa Jaarvergadering Conservative Quakers),
Zevende Maand 29, 2017

vert. Nel Bennema

Aan Vrienden overal ter wereld:

Er is dat van God in iedereen, maar het is slapend in ons zoals een zaad dat onder onze voeten is vertrappt. Als Quakers proberen we het te verzorgen en niet te vertrappen. Wanneer het wordt gevoed zal het zaad groeien en ons nieuw leven geven. Wanneer we gehoor geven aan de ingevingen van God zullen we worden geroepen ons leven op nieuwe manieren te beleven. (Will Taber)

Wij zenden jullie warme groeten vanuit de Iowa Jaarvergadering (Conservative)* nu wij bijeen zijn in de Scattergood Friends School, Zevende Maand, 25-30, voor de 140 ste jaarlijkse sessie van onze jaarvergadering. Deze week hebben we ons beziggehouden met het thema: “Bruggen bouwen”. Peter Clay heeft een forum geleid over het bouwen van bruggen met Native Americans, samen met onze gasten Christine Nobiss (Plains Cree-Salteaux van de George Gordon First Nation en grondlegger van Inheems Iowa), en Donnielle Wanatee Bi-we-ni-wa, Thunder & Eagle Clan van de Meskwaki Nation, en advocaat voor Iowa en zijn volk). Liefdevol toehoren en respect tussen de forumleden maakten het ons mogelijk om intenser te luisteren, hun respect te delen en ook hun zorg voor elkaar. Dekolonisatie van onze geest en aandacht voor de geschiedenis die we te horen kregen, werden ons gepresenteerd met authenticiteit en zorg voor de verbeteringen van de relaties tussen ons allen.

Op de vierde dag hebben we genoten van een concert en van een sing-along met Tom Rawson van Orcas Island, Washington. We voelden ons blij en ons hart kreeg nieuwe energie toen we de hele avond bleven zingen. De middag van de vijfde dag hadden we nog meer gelegenheid om te zingen, te dansen, en met Tom ons hart te openen voor de Geest. Hij was een geschenk voor ons allen.

José Woss van het Friends Committee on National Legislation (Commissie van Vrienden betreffende Nationale Wetgeving) fleurde onze dagen op met zijn warmte en zijn belangstelling voor ons, en hij vertelde over zijn werk met FCNL*). Hij sprak op de vijfde dag met ons over ras en over massale opsluitingen. We namen graag zijn uitnodiging aan om persoonlijke gesprekken met elkaar te beginnen, te vertellen over ervaringen

van ons eigen racisme of hoe we reageren wanneer we getuige zijn van de pijnlijke woorden of daden van een ander.

Linda Rabben, attender van Adelphi Friends Meeting in Maryland, is antropologe en advocaat voor de mensenrechten. Ze vertelde over haar ideeën en ervaringen met de geschiedenis van vrijplaatsen en asiel. Ze moedigde Quakers en andere geloofsgemeenschappen aan om nauwkeurig te onderzoeken hoe te reageren op het huidige moment, nu veel kwetsbare mensen doelwit zijn voor detentie en deportatie.

Elizabeth O'Sullivan leidde ons weer bij de Bijbelstudie, iedere morgen na het ontbijt. Zij heeft een frisse benadering, en door het enthousiasme voor haar onderwerp raakten wij betrokken en bewogen, toen zij ons thema van Bruggen Bouwen verbond met haar kennis van de Bijbel.

We vonden de overweging van Shirley Scritchfield, voorafgaand aan de Moving Beyond Silence op de morgen van de eerste dag bijzonder waardevol.

We zijn speciaal dankbaar voor de diepgaande en liefdevolle beschouwingen van Scattergood Friends School. Wij luisterden naar het verslag van het hoofd van de School, het verslag over de Boerderij, het verslag van de Academie directeur en het verslag van de Schoolcommissie. Wij staan naast de schoolgemeenschap in haar diepe gevoelens en erkenning van de uitdaging die voor hen ligt om het aantal studenten te vergroten. We zijn blij en onder de indruk van de kracht van de gemeenschap en het onderwijs dat de school biedt. We begrijpen hoe belangrijk onze eigen outreach is en we weten dat we onze kennis moeten delen met onze gemeenschappen.

We zijn Thomas Weber en de hele staf dankbaar voor hun goede werk. Wij vatten hun toewijding aan de school niet licht op. Scattergood Friends School geeft de Jaarvergadering doel en richting.

Onze slotavond samen bereikte zoals altijd zijn hoogtepunt in een talentenshow die door de Junior Meeting en de Jonge Vrienden werd georganiseerd. Met elkaar en met veel plezier leidde dit ons naar een gemeenschappelijke beleving van Licht en Liefde.

We hebben gezongen, elkaar opgezocht, de afwas gedaan, de tafels gedekt in de eetzaal, de vloeren geveegd, maaltijden opgediend, en zelfs op een middag wat onkruid gewied in een bloembed. We hebben elkaar gevonden met open hart en geest bij onze gezamenlijke wijdingsdiensten en

studiebijeenkomsten. Wij zijn dankbaar dat we doorgaan met het lezen en schrijven van zendbrieven. Wij zijn dankbaar.

In liefde,
Deborah Dakin, schrijver
namens de Iowa Jaarvergadering (Conservative)

**) "In met name Ohio en Iowa in het midden van de VS vindt men de Conservative Friends met strikt ongeprogrammeerde meetings, maar met een traditionele, christocentrische theologie. Deze groep heeft zoveel mogelijk vastgehouden aan de leefwijze van de achttiende eeuw". Uit: De Quakers, Marianne IJspeert . Zie b.v. de datering van deze Zendbrief.*

**) FCNL werd in 1943 opgericht als lobbyorganisatie in de VS voor de rechten van gewetensbezwaarden tegen de oorlog en houdt zich tegenwoordig bezig met lobbyen voor met name vrede, gerechtigheid, milieubeheer. Zij heeft een team van experts overal in het land om het beleid en de prioriteiten van de centrale commissie van FCNL te bevorderen. Vanuit onze getuigenissen van integriteit, eenvoud en vrede wil zij relaties bouwen over politieke verdeeldheid heen.*

Jaarvergadering van de 'Conservative Friends in 2010

Stop deze Waanzin

door David Hartsough, San Francisco Friends Meeting (PYM),
in 'the Western Friend'

Beste Vrienden: Misdaden tegen de mensheid worden uitgevoerd door onze regering in onze naam en met onze belasting-dollars: We bombarderen mensen in zeven landen waar voornamelijk moslims wonen. We vermoorden tienduizenden mensen in het Midden-Oosten (de meesten zijn burgers) en we creëren miljoenen vluchtelingen. Wij besteden één biljoen (10^{12}) dollar per jaar aan oorlogen en voorbereidingen ervoor, terwijl er wordt gesneden in vrijwel al het andere. We besteden een biljoen dollar aan het moderniseren van onze kernwapens en de raketten die hen dragen. We dreigen met kernoorlogen tegen Rusland en Noord-Korea.

We leven in het Amerikaanse rijk, dat is zo georganiseerd om middelen uit de rest van de wereld naar de VS te brengen, om onze verslaving aan het consumentisme voeden.

We zijn verdoofd geraakt en gewend aan al deze gekheid.

We kunnen niet stilstaan. We moeten spreken en handelen om deze waanzin te stoppen. Dit is zeker niet de manier waarop God ons zou willen laten leven.

Wat er nodig is, is een radicale transformatie van onze samenleving en onze relatie met de rest van de wereld. Hoe worden wij geleid om te helpen om deze krankzinnigheid te stoppen en te helpen om onze wereld van hebzucht en oorlog om te vormen tot een vreedzame, rechtvaardige en humane wereld voor alle kinderen van God?

*How can Quakers
contribute to
a global grassroots
movement for
peacebuilding?*

Een oproep van de Eastbourne Quakers (UK)

Outreach 2

door Dick Meijaard

De laatste Vriendenkring eindigde ik mijn stukje over outreach met de opmerking, dat het belangrijk is dat we mogelijk geïnteresseerden de gelegenheid geven om ons te vinden. Inmiddels is een natuurlijke gelegenheid daartoe, de landelijk georganiseerde Kerkproeverij, achter de rug. In Amsterdam hebben we het grote boek waarin al onze bezoekers hun adresgegevens of email achterlaten, doorgespit. Iedereen die 1 of 2 keer de meeting bezocht heeft in de afgelopen 2 jaar is uitgenodigd om op de 'open dag' 10 september j.l. deel te nemen aan onze meeting en/of aan een gespreksgroep, om over het Quaker zijn geïnformeerd te worden en de kennismaking te hernieuwen. Helaas heeft niemand op de oproep gereageerd door te verschijnen. Wel een paar beleefde afmeldingen en een enkeling bleek op een ander geloofsspoor actief, maar zowel onze gespreksgroep als de meeting werd een onderonsje.

Hoe nu verder? Meer zelfonderzoek naar onze bezieling, op de najaars-bijeenkomst van 30 september, kan een belangrijke bijdrage leveren. Meer bezinning op nieuwe inzichten en dan in november doelstellingen formuleren vormt een concreet plan. In Jip en Janneke- taal: natuurlijk moet je eerst weten wat je wilt, voordat je kunt bedenken hoe je dat het best bereikt. Geen gemakkelijke opgave, als je in je achterhoofd meeneemt dat we onze bezieling al op twee belangrijke noemers verschillend beleven: liberaal versus conservatief en geprogrammeerd versus ongeprogrammeerd. Liberaal en ongeprogrammeerd zijn helpt niet om een heldere boodschap te formuleren, laat staan uit te dragen. Daar komt bij dat we van nature voorzichtig zijn (geworden).

In Quaker Faith & Practice 5th edition (28.06) kwam ik de volgende tekst tegen van G.B. Jeffery, geschreven in 1934.

Vrij vertaald:

'We hebben veel te leren voordat we klaar zijn om les te geven. Het klopt dat we veel moeten leren voordat we les kunnen geven; het is goed om de zware verantwoordelijkheid van les geven te erkennen; maar te veronderstellen dat we alles moeten weten voordat we iets kunnen onderwijzen, veroordeelt ons tot een eeuwig leven in de kantlijn.'

En één van de uitspraken die mij bij de Kerkproeverij geraakt heeft is, dat wat je bezielt en waar je in gelooft, je toch niet voor jezelf wilt houden.

"Gods Wartaal"

Dichtbundel van Jaap van Dijkhuizen

door Corien van Garderen

Enige tijd geleden werd op deze plaats de dichtbundel 'Vluchten' besproken van Jaap van Dijkhuizen (Nijkerk 1940). Er is nu een nieuwe dichtbundel van deze jurist/dichter verschenen, getiteld 'Gods Wartaal'. Op het eerste gezicht een wat vreemde titel, maar zoals blijkt uit de achterflap wordt hier bedoeld op de weerbarstige woorden van deze gedichten, die voor de gelovigen onder ons herkenning zullen oproepen, maar voor de niet-gelovige, de niet-ingewijde, eigenlijk maar wartaal zijn....

De gedichten hebben heel verschillende 'heilige brokstukken' tot inhoud. De auteur staat bekend om de intens beeldende en zeer gevarieerde stijl. Het geheel moet je 'proeven' alvorens er een oordeel over te kunnen vellen. Een tweede lezing van deze gedichten leidde bij mij opnieuw tot het weldadige gevoel dat hier een mens aan het woord is die heeft gevochten met de verschillende onderwerpen en de achterliggende betekenis ervan. En die tot klaarheid is gekomen.

Gedichten als 'De Gulden Regel', '.....donec requiescat in te', '(Heilige) Geest', 'Navolging', 'Openbaring' en 'Via Mystica' springen er voor mij duidelijk uit. Het gedicht 'Via Mystica' staat apart afgedrukt in deze Vriendenkring, en ik zou zeggen: oordeelt u zelf!

In een tijd waarin religie ter discussie wordt gesteld, kan deze dichtbundel dienen als aanknopingspunt voor de manier waarop men geloof en geloofservaringen in het heden en het verleden kan verwoorden en beleven. Er zijn passages o.m. over angst, woe-de en teleurstelling die velen zullen raken, maar daarbij kan worden opgemerkt dat thema's als 'hoop' en 'vertrouwen' nergens uit het zicht zijn. Dat maakt deze gedichten waardevol voor een breed religieus geïnteresseerd publiek.

Een aanrader!

Gods Wartaal, heilige woorden gefileerd en in verzen hertaald, 2017. Auteur: Jaap van Dijkhuizen. Uitgave in een samenwerking tussen Boekencentrum Uitgevers en Uitgeverij Boekscout. ISBN 978-94-022-3647-7

God in de natuur.

Streekdag Midden en Zuid Nederlandse Maand Vergadering

door Frieda Oudakker

Het is fijn om elkaar na de zomervakantie op zondag 27 augustus weer te ontmoeten, bij Els, in Tiel. De bijeenkomst begint met de wijdingssamenkomst. Bijzonder om er een jong gezin bij te hebben, Marielke en Frits met hun drie kinderen. Mooi om te zien, kinderen die opgroeien in deze traditie van in stilte bij elkaar zijn. Met zo'n grote groep van 20 mensen ben ik vaak weer verrast door de grote kracht van de stilte, in die gedeelde afstemming op 'dat van God' in ieder van ons.

Bij de koffie en de lunch halen we in persoonlijk gesprekken de banden weer aan. Dank zij de goede zorgen van Els genieten we van heerlijke soep, gluten vrij gebak en nog een paar lekkere baksels van andere mensen.

In de middag delen we ervaringen rond het thema: 'God in de natuur'

Sytse houdt een inleiding en daarna wisselen we -eerst in tweetallen- uit óf en h oe we dat ervaren hebben.

Dan volgt een gesprek vanuit de stilte, waarin zowel de overeenkomsten die we delen,

als de verschillen in het ervaren daarvan duidelijk worden. De volgende onderwerpen en uitspraken komen daarbij o.a. aan de orde.

jong en oud op de streekdag

God in de natuur.

We horen over:

- Verwondering over de pracht van een landschap.
- Verwondering over z oveel schoonheid.
- E enheids-ervaringen in de natuur.
- Ik zie God niet in de natuur, in dat ijzige, onherbergzame en de wreedheid in de natuur. Dat is voor mij niet 'God'. Er is grote moeite

met 'vreten en gevreten worden' in de dierenwereld. Daar is God niet herkenbaar in.

- Er is donker én licht, maar de basis is LIEFDE.
- Ik ervaar God dáár waar het licht wordt na de duisternis.
- Wij leven in de ziel, in licht én in donker. Als ik me daarvan bewust ben kan ik het donker aan.
- In de natuur zie ik prachtige beelden van alles wat ik ervaar: als een boom geworteld staan in de grond, de takken uitgestrekt naar de hemel, een verbinding vormend tussen hemel en aarde.
- Me vrij voelen, vliegen als een vogel in de wijde lucht.
- God zien in de pracht van dauwdruppels op het blad van de Vrouwenmantel, in alles wat leeft en groeit. De scheppingsdrang is zichtbaar in de overvloed van de natuur. De natuur vibreert van leven, van scheppende energie.
- De Vrouwenmantel staat voor mij voor: als vrouw mijn rol op me nemen, me uitspreken, invloed uitoefenen, in een wereld die sterk gevormd is door mannelijke regeringsleiders. Zorgen dat de vrouwelijke waarden van zorg, behoeden en verbinden aan bod komen.
- Het scheppingsverhaal is een voortgaand proces, vroeger, nú, én verder....
- We hebben de verantwoordelijkheid t.a.v. het beheren van de aarde. Het is nodig om te erkennen wat wij daarin verstoren, kwaad doen. We moeten alles inzetten om dat te keren, te beginnen bij onszelf.
- We kunnen niet om onszelf heen. Wij zijn mede-scheppers, naar Gods beeld geschapen.

Fijn om weer zo'n inhoudelijk, stimulerend gesprek te hebben!

Met deze geestelijke voeding vertrekken we rond half vier naar huis. Het was weer een fijne vruchtbare bijeenkomst.

Quaker geloven en werken: toen en nu (deel 1)

Uit: *The Friend*, 2 en 9 juni 2017, Vert. en bew. Nel Bennema

Alison Leonard beschreef in 2 artikelen in *The Friend* de vragen die in een leesgroep naar boven kwamen bij de bestudering van de revisie van 'Quaker Faith & Practice', vooral bij het hoofdstuk met de citaten van vroege Vrienden.

De geëxalteerde, vaak bijna bijbelse taal waarin schrijvers uit de 17^e eeuw zich uitdrukten vond men fascinerend, maar soms ook irritant: “*Het Woord van de Heer kwam tot mij*”, “*Ik hoorde een stem zeggen*”, “*Wij kwamen niet uit eigen wil, maar volgden de wil van God*”. “*Zo werden zij door God gesommeerd om over de wereld te reizen; zij werden gevangen genomen; hun bezittingen werden hun afgenomen en zij werden zelfs ter dood gebracht.*” Dit is een taal, een passie en een mate van toewijding die ons volslagen onbekend is. En die ons doet denken aan het religieuze fundamentalisme van vandaag.

Toch waren deze eerste Quakers onze voorouders. Hun woorden zijn opgenomen in iedere editie van ons belangrijkste boek, en hun inzichten zullen ongetwijfeld iedere volgende revisie overleven. Deze paragrafen beschrijven hoe zij de fundamenteën van de “Quaker Way” ontdekten: “het Innerlijk Licht”, de goddelijke stem, onbemiddeld door priesters of geestelijken, de oproep om te spreken, te werken en te getuigen. Hun verhalen laten zien hoe zij goddelijke leiding zochten voor hun leven en die ontvingen en ernaar handelden.

In zijn boek: “*A Letter from James: Essays in Quaker history*”, dringt er bij ons op aan om niet het essentiële Quaker principe: het plaatsen van ons leven onder de leiding van de Geest, te verliezen.

Toen George Fox de vergadering in Ulverston vroeg: “*What canst thou say?*” vroeg hij niet wat zij **dachten**, maar wat zij wisten uit hun **ervaring** van het goddelijke. En hij vervolgde zijn vraag: “*Ben je een kind van het Licht en heb je gewandeld in het Licht, en komt wat je zegt van binnenuit van God?*” Maar zijn vraag wordt te-

Alison Leonard

John Lampen

genwoordig gebruikt om te suggereren dat het geloof van de een evenveel waarheid bevat als dat van een ander. John Lampen vraagt vervolgens: “Besteden we genoeg aandacht aan de erfenis die we aan de Quakers van de toekomst zouden moeten doorgeven? Wat dragen we bij aan het toekomstig spirituele onderhoud van onze Jaarvergadering? Zien we hierin voor onszelf een heldere en duidelijke rol? Of is het alternatief dat we ons gevoel van een gezamenlijke identiteit verzwakken en het belang van het verleden van ons Genootschap onderwaarden?”

Deze vraag moet worden beantwoord. Het Quaker getuigenis van vandaag kan nietszeggend lijken vergeleken met dat van het verleden. Waar zijn Quakers in de vluchtelingencrisis? Worden we niet door God geroepen om onze huizen open te stellen, huis en familie achter te laten om de wanhopigen op Lesbos en Lampedusa te kunnen verzorgen? Er zijn hier en daar Vrienden die keuzes maken in deze veelheid van problemen, maar er is geen massale beweging. Vrienden lobbyen en doen mee aan marsen voor vrede; zij pakken meer problemen van sociale rechtvaardigheid op dan de gemiddelde burger; hier en daar is er een Vriend die een arrestatie riskeert ter wille van de planeet. Maar weinig Quakers zeggen openlijk: “Ik word door God geroepen om dit te doen”. En zij hebben soms goede redenen. Moordenaars in Irak, Syrië en in de straten van Groot Brittannië e.a. claimen dit te doen in de naam van hun familie, van hun God.

Een Quaker prediker

De wereld waarin wij leven is totaal anders dan de wereld van George Fox, Margaret Fell en andere vroege Vrienden. Cecil Sharman zei, toen hij schreef over George Fox en de Quakers: “Ieder woord in de uitspraak: “Walk cheerfully over the World, answering that of God in every one”, betekent voor ons iets anders dan wat het betekende voor George Fox.”

Het is niet alleen maar een kwestie van taal en politieke context. We leven nu in een wereld van wetenschap en in een informatie-cultuur. Als je nu inzet voor een actie en mensen vragen waarom je dat doet, heb je meer nodig dan een antwoord als: “Ik weet dat ik dat doen moet”, of “God zei me dat het goed was”. In mijn meeting en onder Vrienden die ik in een andere Quaker context heb ontmoet, zijn praktische, goed geïnformeerde mensen, die de openhartige en ethische basis van de Quaker manier van leven als gemeenschap waarderen, maar die geen persoonlijk verslag van hun geestelijke ervaringen kunnen, of willen geven.

Tegelijkertijd vind ik onder wetenschappers en praktische mensen een grote waardering voor de sprong in het duister en de openheid voor de verbeelding. Want hoe kunnen we ons in een onbekende toekomst begeven zonder open te staan voor de meest fantastische mogelijkheden die deze kan brengen? Wie zal, in de tijd van de vorige revisie van Quaker Faith and Practice hebben kunnen voorzien dat onze levens zo zouden worden getransformeerd door internet tegen de tijd van de volgende revisie?

Hier gaat het dus om. We zijn diep verbonden met de geschriften en het voorbeeld van de eerste Vrienden, maar toch zijn deze in de huidige tijd extreem problematisch.

Wij hebben in onze meetings, en soms in onszelf, zowel een wens om ons leven voor te leggen aan een grotere, wijzere macht, als een behoefte om te leven en te spreken vanuit een rationeel op bewijzen gebaseerd perspectief. En tegelijk, natuurlijk, willen wij vriendelijk zijn, barmhartig en sterk van geest.

We weten dat de essentiële waarden uit de geschriften van de eerste Quakers in onze tijd op andere manieren moeten worden verwoord, dan wel worden benaderd vanuit andere hoeken.

red.: In de volgende Vriendenkring volgt het tweede deel.

Grensbijeenkomst in Brussel

1 tot 3 september 2017

door Marlies Tjallingii

Voor het eerst weer sinds lang deden Sytse en ik mee aan de grensbijeenkomst, deze keer in Brussel. We reisden met de trein en de fiets, wat heerlijk rustig was en ook leuk om te fietsen in Brussel. We vierden het 60jarig bestaan van de Grensbijeenkomst en kwamen bij elkaar in Maison Notre Dame du Chant d' Oiseau. Er waren 63 deelnemers: jonge en oudere Vrienden en attenders. Afkomstig uit Groot Brittannië, België, Nederland, Ierland, de Republiek Georgië, en Rusland.

Het thema was “Leven met elkaar, een onderzoek naar verschillen en overeenkomsten”. Op vrijdagavond lieten Pieter Ketner en Janet Kreysa de geschiedenis van de Grensbijeenkomsten horen en zien. Pieter liet veel foto's zien van de vroegste bijeenkomsten met veel bekende gezichten van Vrienden die al overleden zijn of nu al heel oud.

Op zaterdagmorgen stelde Gretchen Castle, Algemeen Secretaris van het Friends World Committee for Consultation (FWCC) de vraag: **Kunnen wij Vrienden zijn?** Hoe kunnen de huidige vier belangrijkste stromingen van Quakers wereldwijd: ongeprogrammeerd, geprogrammeerd, evangelisch en conservatief een gemeenschappelijke basis vinden om samen te leven en te werken via de vier FWCC Secties. Wat een enthousiasme in haar verhaal over de verschillen en hoe inspirerend dat is voor haar. Dat brengt ze zeker over.

De FWCC brengt de verschillende groepen samen en dat is heel inspirerend. Gezamenlijk kunnen we “Gehoor geven aan Gods oproep tot universele liefde”. Een

van de deelnemers zei: “ik ben blij om lid te zijn van de grote wereldwijde Quakergemeenschap”. “Nadat ik tijdens mijn leven soms gevaarlijke grenzen heb moeten overgaan”, zei een ander, “voel ik mij thuis in de grensbijeenkomst.” Iemand anders vatte de belang-

rijkheid van onze Wereld Familie van Vrienden samen met de uitdrukking: “Er is geen “Ander”. Zaterdagmiddag luisterden we naar Phil Gaskell (Belgische en Luxemburgse Jaarvergadering) onder de titel “**Wat begrijpen wij van de Islam?**” over vroege Quaker contacten met de Islam. Hij citeerde George Fox’s aanhalingen uit de Koran en vertelde over het bezoek van Mary Fisher in 1658 aan het Ottomaanse Rijk om aan de Sultan Mehmed IV haar Quaker geloof uiteen te zetten. Ook vertelde hij hoe Quakers te lijden hadden in de Christelijke wereld in die tijd en hoe Moslims geconfronteerd worden met overeenkomstige problemen in de wereld van vandaag.

Daarna sprak Hajib El Hajjaji van het Centrum tegen Islamofobie over de ervaring om Moslim te zijn in België in de 21^e eeuw. Hij is van Marokkaanse afkomst, in België geboren, onderwezen op Katholieke scholen, en werkt in Brussel als een energie project ingenieur. Hij vertelde over de vijf pijlers van de Islam. Hij benadrukte het belang om nieuwe beelden te creëren van de Islam: de waardevolle beelden De presentaties van Phil en Hajib lieten een eenheid zien: zowel de Islam als de Quakers geloven dat wij allen rechtsreeks toegang hebben tot God en beide hebben geleden in de Christelijke wereld, zoals Jezus in zijn tijd heeft geleden.

Zaterdagavond leidden Susanne Odeh en Annie Jansen van de Duitse Jaarvergadering ons in het oefenen van het Quaker “getuigenis om pret te hebben”: een talentshow.

De avond werd afgesloten met sacrale dans geleid door Frieda Oudakker. Tussen de bedrijven door werden op zaterdagavond 115 tassen gepakt met iets te eten en toiletartikelen voor vluchtelingen die bivakkeren in de openlucht in het Parc Maximilien. Zondagmorgen tijdens de wijdingssamenkomst werden de tassen verdeeld onder de honderden Ethiopische en andere vluchtelingen. Voordat we in het park waren, had ik mijn tassen al uitgedeeld. De vluchtelingen slapen in de open lucht en worden regelmatig lastiggevallen door de Brusselse autoriteiten. Samen met enkelen van hen hebben we een korte gebedskring gehouden in het park. Dat was zeer indrukwekkend.

Sacrale dans geleid door Frieda Oudakker

Leden van de Duitse JV zullen de volgende Grensbijeenkomst organiseren in 2018 van 7 tot 9 september in de Jugendakademie Walberberg, Wingert, 53332, Bornheim/Walberberg (www.jugendakademie.de). In 2019 zullen Nederlandse Quakers de Grensbijeenkomst organiseren in het Bezinningshuis Regina Carmeli in Sittard, (www.reginacarmeli.info) van vrijdag tot zondag **6-9 september 2019**. Op de vraag of de Grensbijeenkomst nog relevant is werd met een volmondig...Ja. Oui.Ja.Si.Da.Yes! beantwoord.

We gingen met een voldaan gevoel met de trein terug, dankbaar voor het vele werk dat Kate MacNally en Daniel Flynn, evenals Andrew Lane en andere mensen van QCEA, hadden verricht voor deze grensbijeenkomst.

*George Thurley verzorgde de epiloog op zaterdagavond.
Hier samen met Emmie Touwen*

De deelnemers aan de Grensbijeenkomst in Brussel

In Brussel samen optrekken voor minderheden.

door Peter van Leeuwen

Internationale verdragsteksten zijn meestal niet erg inspirerend.

Om dat te weerspreken laat ik de Belgische Quaker en QCEA enthousiast Anita Wuyts (1944 - 2015) aan het woord:

"Ook houd ik goede herinneringen aan artikel 13 van het Verdrag van Amsterdam van de Europese Unie. Midden jaren negentig ontstond dit artikel, waaraan ik zelf heb meegeschreven. Het artikel betreft een verbod om minderheden te discrimineren op grond van religie, ras, nationaliteit of seksuele voorkeur. De schrijfstijl waarin dit is verwoord, hebben we grondig doordacht: voorzichtig maar precies, vriendelijk assertief in plaats van agressief eisend. Dat leer je alleen door osmose met de Quaker taal!" (bron: 'Quakers, Wat bezielt ze?') Aan Anita moest ik denken bij het lezen van het laatste artikel op de website van ons geweldige team in Brussel (qcea.org), dat ik hier zal samenvatten:

In juli 2017 publiceerde de Europese Commissie specifieke maatregelen ter verbetering van de inclusie binnen haar personeelsbestand van mensen die door leeftijd, geslacht, handicap, en lesbische, homo, biseksuele en trans (LGBT) ondervertegenwoordigd zijn. Inclusie is integratie waarbij de verantwoordelijkheid voor integratie ook bij de samenleving en in dit geval bij de werkgever

wordt gelegd. Dit is allemaal belangrijk, want de Europese Commissie heeft ook nog een voorbeeldfunctie voor andere werkgevers!

Maar tegelijkertijd is het personeelsbestand van de EU (zo'n 33000 medewerkers) bepaald geen afspiegeling van de diversiteit van onze samenleving, vooral wat betreft ras, migratie achtergrond en religie. Omdat er in het stuk met de ambitieuze titel "**Een betere werkplek voor iedereen: van gelijke kansen naar diversiteit en inclusie.**" geen maatregelen staan om iets aan die onbalans te doen, besloten een dertigtal organisaties waaronder QCEA gezamenlijk een open brief aan Dhr. Juncker (president) en Dhr Oettinger (commissaris) te sturen.

In die open brief wordt de Europese Commissie geprezen voor de concrete maatregelen m.b.t. vrouwen, oudere werknemers, staf met een handicap en medewerkers met een andere sexuele geaardheid (LGBTI) geprezen.

Wat echter nog node gemist wordt zijn concrete maatregelen voor raciale- etnische- en religieuze minderheden en ook voor hen worden concrete maatregelen gevraagd om de diversiteit van het EU personeelsbestand te verbeteren. In het bijzonder op hogere niveaus is het probleem van ondervertegenwoordiging acuut. Dit wijst op een trend van structurele discriminatie binnen de Europese Commissie en belemmert de gelijke opname van raciale, etnische en religieuze minderheidspersoneel.

Concreet vragen QCEA en de andere organisaties:

- 1) Dat de strategie onmiddellijk wordt gewijzigd om ook raciale-, etnische- en religieuze minderheden' als doelgroep toe te voegen en daarvoor specifieke maatregelen te ontwikkelen, die inhouden dat de Commissie een beleid van eerlijke en gelijke werkplekken voor deze doelgroep gaat implementeren.
- 2) Dat de specifieke maatregelen erop gericht zijn, het overweldigende gebrek aan vertegenwoordiging van raciale, etnische en religieuze minderheden (vooral op hogere niveaus) en discriminatie op de werkplek aan te pakken. Dat er rekening wordt gehouden met culturele en religieuze behoeften van het personeel, met bijzondere aandacht voor vrouwen op de werkplek, die tot deze groep behoren.

3) Dat voor het komende operationele actieplan de Europese Commissie advies vraagt aan organisaties met deskundigheid op dit gebied en dat raciaal-, etnisch- en religieus minderheidspersoneel geraadpleegd wordt, zowel mannen als vrouwen. Het plan moet specifieke maatregelen voor deze doelgroep implementeren

Als de open brief tot resultaten leidt zal ik dat zeker melden. Het volledige artikel is op de website van QCEA (qcea.org) te lezen.

* Quakers, Wat bezielt ze? Interviews met Quakers door Thea Droog, te leen bij :Quakerbibliotheek te Amsterdam aanvragen bij literatuur@quakers.nu te koop. <http://www.gigaboekshop.com/product/quakers-wat-bezielt-ze/>

QCEA en Vluchtelingen

door Hennie Jansen, penningmeester VVQREA / QCEA supportgroup

Gezien de situatie m.b.t. vluchtelingen in Europa zou ik graag via jullie de leden / belangstellenden van de maandvergaderingen wijzen op de QCEA conferentie van 1-3 December in Brussel. Het zou fijn zijn als jullie onderstaande tekst zouden willen doorsturen.

Internationale QCEA / QPSW Conferentie
van 1 - 3 December te Brussel.

Onder de naam; Sanctuary Everywhere, wordt er gesproken en worden er plannen gemaakt om Europa op een humanitaire koers te houden ten aanzien van de vluchtelingen en asielzoekers. QCEA en QPSW (Quaker Peace and Service) hebben jullie input nodig om plannen te ontwikkelen die aansluiten bij onze overtuiging

Het is tevens een gelegenheid om Quakers uit andere delen van Europa te ontmoeten en om samen je zorgen te delen.

Ieder van ons met belangstelling of ideeën hierover kan deelnemen. Kun je de kosten zelf niet dragen dan kun je een beroep doen op het activiteitenfonds van de Jaarvergadering.

Voor uitgebreide inlichtingen zie www.qcea.org/events. Of neem contact op met Peter van Leeuwen, Corien van Dorp of Hennie Jansen.

Wij kunnen er voor zorgen dat je een aanmeldingsformulier toegezonden krijgt.

Tranen en Troost

door Pietro Bartolo en Lidia Tilotta

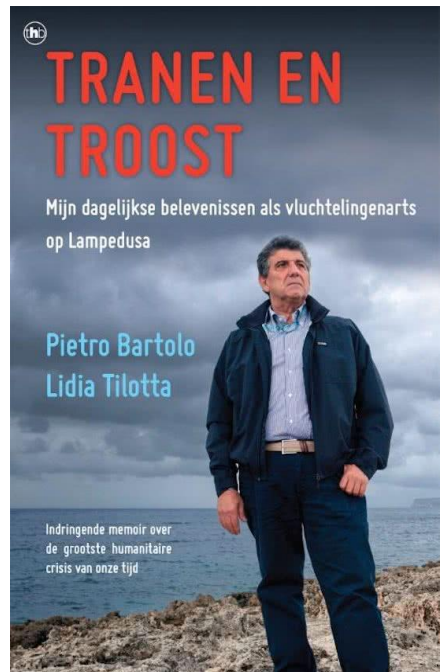
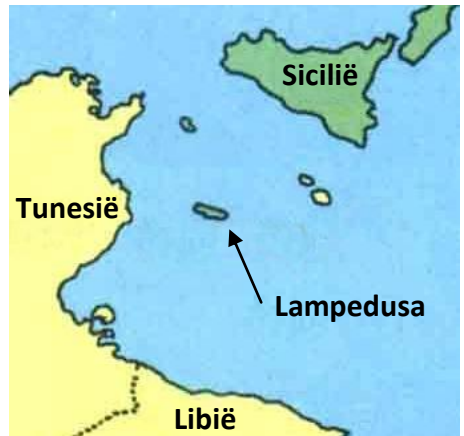
door Maria Lundberg

Omdat ik zelf mijn hele leven lang verpleegster ben geweest, wilde ik dit boek graag lezen over een dokter die meer is dan alleen een dokter die mensen probeert beter te maken. Het is een dokter, die mensen redt en troost en begraaft en er zelf bijna aan onderdoor gaat.

Het lijkt bijna toevallig: Pietro wordt geboren op Lampedusa, een klein Italiaans eiland. Hij is zoon van een visser, studeert voor arts en als door een speling van het lot komt hij terecht in de problematiek van de bootvluchtelingen uit Afrika. We kennen allemaal de beelden van de krant en televisie en denken dat we weten wat er gaande is, maar het wordt anders als je de menselijke verhalen hoort die achter de foto's schuilgaan.

Er speelt zoveel meer dan een zware boottocht, die al of niet goed afloopt. Hij beschrijft de vrouwen die verkracht zijn en zwanger geraakt zijn, de te vroeg of doodgeboren baby's, de miskramen, de ontberingen. In alle verwarring raken ouders hun kinderen kwijt, soms voorgoed. Hij hoort het verhaal van een Nigeriaanse man van wie de piemel is afgesneden door een groep jongens en die daarom zijn leven in Afrika ontvlucht is.

Hij beschrijft de schipbreuken en de gevolgen die dit voor hem heeft, het opvissen van de verdrinkenen, de lijk-schouwingen, de begrafenissen. Hij windt zich op, als er laatdunkend over "economische" vluchtelingen wordt gepraat, want hij heeft de werkelijkheid er achter gehoord en gezien.

Er zijn ook de kleine menselijkheden: een meisje dat een kat mee neemt en waarvoor hij alle moeite doet om ze bij elkaar te houden. Hij inspecteert een schip en het ruim blijkt vol te liggen met dode lichamen: jonge mensen die waren opgesloten door de smokkelaars. Daarbij vertelt hij ook zijn eigen verhaal over zijn opgroeien op Lampedusa, over zijn leven en hoe hij gesteund wordt door zijn vrouw Rita.

Er is een film gemaakt: Fuocoammare (Vuur op zee). We gaan nu proberen om deze voor de Quakers te huren, want beelden zeggen vaak meer dan woorden. Ik zou zeggen: “Gaat dat zien”.

Dokter Bartolo tijdens een reddingsoperatie na het zinken van een boot met vluchtelingen. Bij elke boot aankomst gaat hij naar de haven om de passagiers te onderzoeken en degenen die zorg nodig hebben te ontvangen bij het medisch centrum

Demonstratie bij Wapenbeurs

Londen, 9 september 2017.

door Erik Dries

Het ene jaar is er een enorme wapenbeurs in Parijs (Eurosatory) en het andere jaar is er een enorme wapenbeurs in Londen (DSEI). In Londen is de demonstratie Stop-the-armsfair (stop de wapenbeurs) heel groot en professioneel vergeleken bij Parijs. En dit keer is een onderdeel van de demonstratie 'art-the -armsfair (kunst de wapenbeurs).

Omdat ik betrokken ben bij de Eurosatory demonstratie, én omdat ik graag schilder en teken, ben ik 8 en 9 september j.l. naar Londen gegaan. Een impressie:

- Hoewel de beurs zelf van 12 tot 16 september is, beginnen de acties 4 september.
- Er zijn allerlei groepen die meedoen, de organisatie weet zelf ook niet wat er kan gebeuren
- Onderdelen van het programma zijn:
 - o Maandag: stop bewapenen van Israel
 - o Dinsdag: Geen geloof in oorlog
 - o Woensdag: Nee tegen kernwapens
 - o Woensdag: recyclen in plaats van bewapenen
 - o Donderdag: Vrij verkeer van mensen in plaats van vrij verkeer van wapens
 - o Vrijdag: Academici en studenten
 - o Zaterdag: Grote actiedag
 - o Zondag: lezingen en workshops van 'War-Resisters International'
 - o Maandag: wake met kaarslicht, flashmob ergens in Londen, opening Kunst
 - o Dinsdag: kransen leggen
 - o Woensdag: comedy night

Vrijdag ben ik gaan helpen in de tentoonstellingsruimte, twee tramhaltes van het demonstratiegebied. Ik heb onder andere reproducties gesorteerd voor de veiling.

Zaterdag ben ik naar het demonstratiegebied gegaan. Veel volk, van allerlei pluimage. Oude hippies, mensen verkleed als Tony Blair, Trump, Vrijheidsbeeld, een bij (???), de dood. Boeddhisten, Quakers, mimespelers, twee koren, twee bands, een dichter en nog veel meer. Veel politie ook. In deze week vóór de eigenlijke beurs wordt dus geprobeerd om het opbouwen van de beurs te verhinderen. Er zijn wegblokkades doordat mensen op de weg gaan zitten, of aan een viaduct hangen of zichzelf met beton vastzetten.

Ik weet nog steeds niet wat ik daarvan moet denken.

Ik heb wat geschilderd en diverse mensen gesproken, hand- en spandiensten verricht en aan de Quakermeeting tussen al dat volk meegedaan. En dat was bijzonder. Terwijl er muziek gemaakt wordt, een vrachtwagen geblokkeerd wordt, de politie de kring de stoep op duwt, mensen praten...echt daar midden tussenin dertig Quakers die een meeting houden. Stille = actie.

Uiteraard is er veeeeeel meer te schrijven, maar ik houd het bij deze impressie. Kijk zelf verder op internet en youtube bij stopthearmsfair en arththearmsfair.

En overweeg meegaan naar Parijs 11-15 juni 2018!

Demonstratie van Quakers, Erik houdt de 'Quakers for peace' banner vast.

De DACA Dreamers

Tekst en Photo: AFSC, vert. red.

Washington, DC (5 september 2017). Vandaag heeft de VS regering -Trump het opheffen aangekondigd van de zgn. 'Uitgestelde Actie', om allen die als kinderen de VS illegaal zijn binnengekomen niet uit te zetten

(DACA). Dit programma heeft tijdelijk voorkomen dat bijna 800.000 mensen die als kinderen naar de VS zijn gekomen, zouden worden gedeporteerd. Deze mensen worden in de berichtgeving ook wel DACA Dreamers genoemd. Het American Friends Service Committee (AFSC) - een Quaker organisatie die al bijna 100 jaar voor immigranten- en vluchtelingenrechten heeft geijverd - heeft de beslissing veroordeeld.

"Het besluit om DACA op te heffen is een onmenselijke aanval op jongeren, hun families en onze gemeenschappen," aldus Kristin Kumpf, directeur van 'Human Migration and Mobility' van AFSC. "Met dit besluit worden duizenden jonge mensen met deportatie bedreigd. Een vertraging van zes maanden doet niets om deze deportatiedreiging te verzachten. Wij ondersteunen DACA, omdat we ervan overtuigd zijn dat er niemand gedeporteerd mag worden.

Sinds het DACA-programma in 2012 werd aangekondigd op bevel van Obama, is AFSC betrokken bij het ondersteunen van mensen om zich in te schrijven voor het programma. Zij hielp met informatie over 'ken je rechten'. AFSC heeft ook gepleit voor een uitbreiding van DACA. AFSC heeft zoveel mogelijk Congresleden gevraagd om het programma te ondersteunen. Helaas heeft het Hooggerechtshof de uitbreiding naar een langere termijn al in 2016 geblokkeerd.

"DACA heeft voor jonge immigranten kansen gecreëerd om te werken, onderwijs te genieten en zichzelf en hun gezinnen te ondersteunen," zei Chia-Chia Wang, directeur Organisatie en Actie in het kantoor van AFSC in Newark. "Omdat er geen rechtvaardig en humaan immigratiebeleid is, leverde het AFSC programma een noodzakelijke en welkome verlichting

van het lot van duizenden mensen. Deze bescherming moet worden uitgebreid en niet opgeheven."

Veel DACA- betrokkenen hebben zich ook uitgesproken over hoe DACA hen heeft geholpen en waarom toekomstige programma's of wetgeving uitgebreid moeten worden. "Als ongedocumenteerde student kon ik profiteren van DACA, waardoor ik mijn opleiding kon afmaken, een baan kreeg bij AFSC en een Masteropleiding kon volgen", zegt Jesús Palafox. Hij is regionaal administratief medewerker bij het AFSC kantoor van Chicago. "DACA was erg behulpzaam voor mij, ook al maak ik slechts deel uit van een kleine minderheid onder de miljoenen mensen die in dit land wonen, een minderheid die hun illegale status moet kunnen legaliseren. Wij hebben oplossingen nodig die voor iedereen kunnen gelden."

Ondanks de tegenslag zeggen AFSC- en immigrantenrechten-groepen over het hele land, dat deze beweging voor immigrantenrechten, gezinshereniging en sociale rechtvaardigheid nog steeds breed levend is. "We zullen doorgaan met ons werk - in de rechtbanken, in onze gemeenschappen en in de straten - tot iedereen toegang heeft tot de legale status," aldus Kumpf.

Het American Friends Service Committee (AFSC) is een Quaker organisatie die blijvende vrede en gerechtigheid voorstaat. Dit doet zij heel praktisch als 'Faith in Action'. Op basis van voortdurende spirituele inzichten en ook door het werken met mensen met veel verschillende achtergronden, koesteren Quakers de zaden van verandering en van respect voor het menselijk leven, zaden die het in zich hebben om sociale systemen te transformeren.

Protest met zang en fluit tegen het uitzetten van DACA dreamers georganiseerd door AFSC.

Aandacht leidt tot liefde.

door Irene Peters

Dat kunnen we leren van onze oudere medemens.

Langzaam --- aan

Dan kun je – iets minder doen,

Maar wel op een intensievere manier.

ZO KOM JE EERDER TOT DE KERN

Tot dat, wat ECHT belangrijk is.

Tot het WEZEN van de dingen.

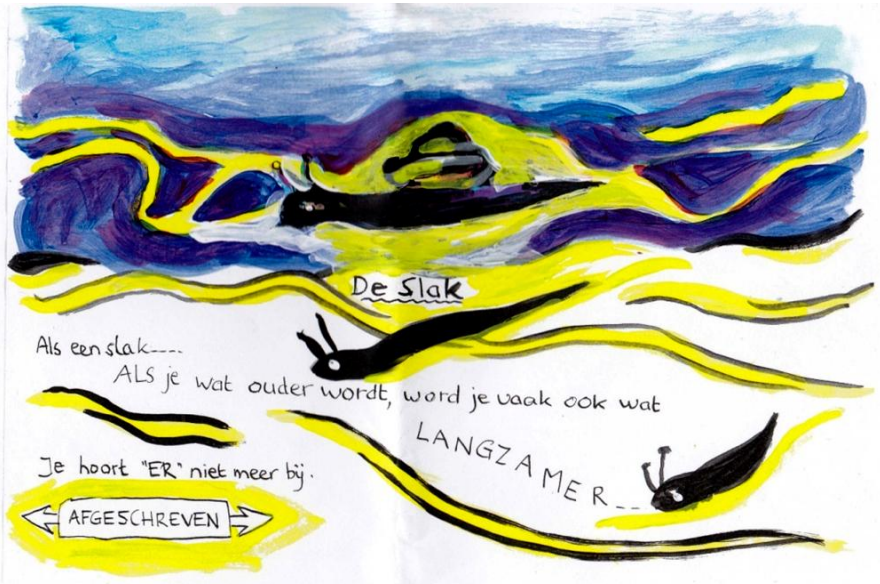
IK

BEN

GRAAG EEN SLAK

Ik ben heel graag een slak

En soms bijna net zo vloeibaar, met sporen ...

Mens en aarde

(opvolger van de EcoQuaker)

Natuurbeelden

door Mieke van Opheusden

Een nieuwe naam, een nieuw plaatje. Ik ben op zoek naar een manier om spiritualiteit en duurzaamheid dichter bij elkaar te brengen. Het duurzaamheidsvraagstuk wordt namelijk vaak zo praktisch benaderd, als een probleem dat tijdelijk onze aandacht nodig heeft om de klimaatcrisis te bezweren. Maar naar mijn idee ligt de wortel van het probleem veel dieper, en voert dat ons terug naar iets tijdloos: naar de vraag hoe wij ons als mens willen verhouden tot onze aarde. Daarover gaat het artikel van vandaag.

Ik heb tijdens mijn studie ooit het vak 'natuurbeelden' gevolgd, van Matthijs Schouten. In tegenstelling tot wat je zou verwachten ging het niet over natuurfotografie of -schilderkunst. Het ging over hoe verschillende culturen uit heden en verleden zich (hebben) verhouden tot hun omgeving; welk beeld zij hadden bij natuur. En dan gaat het automatisch over spiritualiteit, want ons beeld van de natuur en ons beeld van het heilige zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

In sommige samenlevingen vallen die beelden volledig samen. Bergen en

rivieren zijn goden, stormen en aardbevingen de gevolgen van hun handelen, het hele landschap is beziel. Aan de andere kant zijn er samenlevingen waar men eerder een scheiding tussen het hemelse en het aardse beleeft. Het heilige mag niet worden afgebeeld, want het is niet in de dingen te vinden. En daarmee komen natuur en het heilige bijna tegenover elkaar te staan, de natuur als iets antiheiligs.

Welke beelden zich vormen hangt samen met het soort omgeving waarin je leeft. Een jungle roep heel andere associaties op dan een woestijn. Een jungle is overvloedig en veelzijdig, een woestijnlandschap is leeg en onherbergzaam. Het is niet vreemd dat in een dergelijk landschap de natuur eerder als een vijandige omgeving wordt beleefd en niet als een voedende moeder. Uit antropologisch onderzoek blijkt dat woestijnvolkeren eerder neigen tot een monotheïstisch wereldbeeld.

Maar er is meer. Woestijnculturen zijn gemiddeld gesproken militaristischer en hiërarchischer, er is een sterkere rolverdeling en ongelijkheid tussen man en vrouw, en een sterkere onderdrukking van seksualiteit en afkeer van het lichamelijke. Iets van de hardheid van de omgeving reflecteert zich in de verhoudingen tussen de mensen onderling.

Zijn we nog een woestijnvolk?

Misschien geen goed nieuws dus dat de cultuur die in de afgelopen eeuwen wereldheersende heeft verworven van oorsprong een woestijncultuur is. Zou de huidige klimaatcrisis te maken hebben met het feit dat onze voorouders uit een klimaat kwamen dat weinig liefde voor de natuur opwekte? En kunnen en moeten wij hier iets aan doen?

Als Quakers komen wij zelf dus ook voort uit deze zogenaamde 'woestijntheologie'. Laten we voor de aardigheid eens een uitstapje maken naar onze eigen praktijk. Ik denk dat er sporen van de tweedeling tussen natuur en spiritualiteit terug te vinden zijn. We zoeken de leegte op voor onze aanbedding, en de stem van de heilige geest klinkt in de stilte. We zijn het minder gewend om bijvoorbeeld te luisteren naar de roep van de aarde, en we zijn er niet helemaal zeker van of er nu wel of niet een bloemetje in het midden van de kring mag staan. Wat zou er gebeuren als we wijdingssamenkomst rond een boom zouden houden al luisterend naar de stem van het heilige in het ruisen van de bladeren in de wind? Zouden we dan andere dingen horen? En zou dat belangrijk zijn?

Heb je een vraag of opmerking over dit artikel, of heb je een verzoek voor een thema voor de volgende keer? Laat het me weten! Ik ben zoals altijd te vinden op mieke.vanopheusden@posteo.de.

deze rivier een God?

Handen en Voeten: Tweemaal een uit- roepteken en eenmaal een vraagteken.

Wils 't Hart

Opeens staat hij daar op de achterweg in ons dorp. Een blauw kastje, een groot soort vogelnestkastje, een oehoe zou erin passen. Het is van hout, staat op een paal, een deurtje met magneetsluiting. Er staat een muis op met grote roze oren en hij leest een boekje. Het is een minibibliotheek, je kunt er boeken lenen en ruilen. Eerder gezien in Engeland op campings, in kerken of zelfs benzinstations. Hier had ik het niet verwacht. Aan de achterweg grenzen achtertuinen, daar wordt gefietst en de hond uitgela-ten, heel rustig dus. Misschien daardoor een groot succes. De ene buurvrouw vond een boekje voor de kleinkinderen, de andere iets met haakpatronen en een thriller. Mensen blijven er staan, maken een praatje, gaan soms blij naar huis met een ontdekking. Om na te volgen!

De krant heeft een positief bericht dat er een groot onderzoek is gedaan naar de haalbaarheid en naar het effect van statiegeld op flesjes en blikjes. Het resultaat was onder meer dat het zwerfafval met 90 % zou afnemen, dat plastic zal dan de oceanen nooit bereiken. Misschien komt er nu wat van! Hadden we nu maar alle flesjes, die we geraapt hebben bewaard, dan konden we op de AV op ijs trakteren!

Bij mij op zolder staat een grote sporttas reisklaar met gebreide dassen voor als het weer koud gaat worden in Calais. Voorlopig blijft het daar of daar in de buurt nog hard nodig. Is er iemand die in oktober of november die kant op gaat en hem mee wil/kan nemen? Ik kan hem overal in Nederland (met de trein) komen brengen. Hoor ik van je?

Vrienden in het hele land

Maandvergaderingen, bijeenkomsten

NON

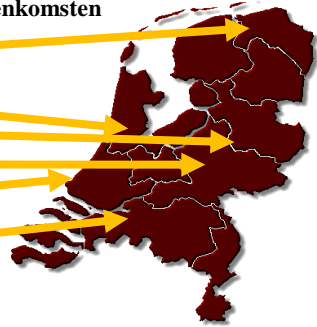
A'dam

Deventer

MiZuNed

Haagse

Breda/Ulvenhout

Quaker Secretariaat:

Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers).

tel.: 06 13700682, e-mail: secretariaat@deQuakers.nl.

Penningmeester Nederlandse Jaarvergadering:

Bankrek. NL65 TRIO 0212 3772 64 t.n.v. Religieus Genootschap der Vrienden - Quakers- te Amsterdam.

Quaker Bibliotheek:

Vossiusstraat 20, 1071 AD Amsterdam, bibliothecaris - Marianne IJspeert.

Quaker Literatuur:

Willem Furnée ; Badhuisweg 149, 2597 JN 's-Gravenhage tel.: 070-3220544, e-mail: literatuur@Quakers.nu, bankrek.: NL70 INGB 0000 313040 t.n.v. Quaker Literatuur.

Amsterdamse Maandvergadering:

Schrijver: Hans Weening, Lijnbaansgracht 208b, 1016 XA Amsterdam, 085-8780821, e-mail: hweening@xs4all.nl, bankrek.: NL81 INGB 0004 9200 51 t.n.v. A'damse MV Quakers te Anna Paulowna.

Haagse Maandvergadering:

Schrijver: Willem Furnée, e-mail: haagsevrienden@Quakers.nu, Haagse Maandvergadering, Stadhouderslaan 8, 2517 HW 's-Gravenhage. tel. 070-3600621, bankrek.: NL48 INGB 0001 8562 21 t.n.v. Haagse Vrienden, Quakers Den Haag.

Midden- en Zuid-Nederlandse Maandvergadering:

Schrijver: Els Ramaker, tel. 0344 606818/0636361350. email: els@ramaker.me, bankrek.: NL67 TRIO 0197 6518 52 t.n.v. Rel. Gen. der Vrienden-Quakers- te Deventer.

Deventergroep:

Inlichtingen: Frieda Oudakker 0644794366, email: friedaoudakker@live.nl.

Noord Oost Nederlandse Maandvergadering:

Schrijver: Kees Nieuwerth; Hoofdstraat 26; 9514 BE Gasselternijveen; k.nieuwerth@wxs.nl, bankrek.: NL12 INGB 0001 5908 95 t.n.v. N.O.N. MV Rel. Gen. der Vr. te Groningen.

Quaker Hulpfonds:

Schrijver vacature. Penningm: Johannes Borger, e-mail: johannes.borger@hotmail.com, bankrek. is NL94 TRIO 0338 4113 64. t.n.v. Quaker Hulpfonds Religieus Genootschap der Vrienden, Quakers, te den Haag.

Vrienden voor Brussel (VVQREA):

Schrijver: Peter van Leeuwen, tel.: 0182-611786; e-mail: vyqrea@gmail.com, bankrek. NL93 TRIO 0391 2219 65 - t.n.v.: Vrienden van de Quakerraad te Helmond.

Waar zijn Quakerbijeenkomsten?

Wijdingssamenkomsten in Nederland en België

Amsterdam	Iedere zondag 10.30	Vossiusstraat 20, Amsterdam, info: 085-8780821, e-mail: hweening@xs4all.nl
Antwerpen	Geen vaste tijdstippen	Info Jan Peeters tel.: 0032.15.24 75 10 e-mail : boekrijk@hotmail.com
Breda/ Ulvenhout/ Helmond	3x per jaar op wisselende plaatsen; steeds om 11.30 uur	Info.: Corien van Garderen: tel.:076-8502421 of Hennie Jansen tel.:0492-537991.
Brussel	iedere zondag 11.00	Quaker House, Square Ambiorix 50, 1000 Brussel, tel.: 00.32.2.230 49 35
Bennekom	Iedere zondag: 10.30 in de Commanderie, Commandeursweg 44, 6721 ZM Bennekom	e-mail: els@ramaker.me Op de 2e zondag van de maand is er eerst een worship-sharing en daarna wijdingssamenkomst tot 12.00.
Deventer	Wijdingssamenkomst 3 ^e zondag 10.30 Gespreksavond: juli, sept. en okt. op de 1e do. vd maand: 18.30 (do nov. 2e do).	Wijdingssamenkomst in het Meester Geertshuis, Assenstraat 20, 7411JT Deventer. Inlichtingen bij Frieda Oudakker tel. 0644794366,e-mail: friedaoudakker@live.nl
Groningen	2e en 4e zondag van de maand: 10.30	2 ^e en 4 ^e zondag: De Poort, Moesstraat 20, 9717JW Groningen, tel. 050-5712624 Kinderen zijn welkom! Graag tevoren doorgeven aan de schrijver: Kees Nieuwerth e-mail: k.nieuwerth@wxs.nl
Den Haag	Iedere zondag: 10.30	Stadhouderslaan 8, Den Haag. Kinderen zijn altijd welkom. Bij kennisgeving vooraf is er voor hen een aangepast programma. Info: tel. 070-3600621
Wijhe, bij Zwolle	Eerste zondag van de maand 10.30	Wim en Deborah Balijon: tel.: 0570-597170 Slotpark 77, 8131 DW Wijhe. Graag aanmelden als je komt.
	Wijdingssamenkomsten op Afstand 1. Meeting at a Distance. Inlichtingen: caroline.wilson@esade.edu 2. Online meeting for worship: op tijdstippen rekening houdend met verschillende tijdzones, bekendmaking op: Quakerworship.org 3. Quaker Faith and Fellowship: internetforum: www.Quakerfaithandfellowship.org	

Grensbijeenkomst in Brussel

Voedselpakketten samenstellen voor de vluchtelingen in het Maximiliano Park in Brussel tijdens de Grensbijeenkomst.

De vluchtelingen, voor een groot deel uit Eritrea, slapen en leven zonder dak boven hun hoofd in het park.